

بررسی مقایسه ای مبانی معرفت شناسی نظریه سازنده گرایی و مبانی معرفت شناسی اسلامی

نجمه احمدآبادی آرانی^۱، ملیحه توحیدی^۲، فاطمه اشرفی نوش آبادی^۳، فاطمه قطبی^۴

۱- دانشجوی مقطع دکتری فلسفه تعلیم و تربیت و مدرس دانشگاه فرهنگیان کاشان^۱

۲- دانشجوی مقطع کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان کاشان^۱

۳- دانشجوی مقطع کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان کاشان^۱

۴- دانشجوی مقطع کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان کاشان

چکیده:

هدف پژوهش حاضر، بررسی مقایسه ای مبانی معرفت شناسی نظریه سازنده گرایی و مبانی معرفت شناسی اسلامی است. نتایج بیانگر آن است سازنده گرایی یک فلسفه یادگیری است که بر ساختن دانش توسط یادگیرندگان به صورت انفرادی یا اجتماعی اشاره دارد. سازنده گرایان وجود یک بدنه از دانش را که مستقل از یادگیرنده باشد رد می کنند و از این اندیشه حمایت می کنند که دانشی مستقل از معنی نسبت داده شده به تجربه، که یادگیرنده یا جامعه یادگیرندگان می سازند وجود ندارد. مهمترین پیش فرض معرفت شناسانه سازنده گرایی مبتنی بر شکل گیری معنا به عنوان تابعی از چگونگی ساختن آن بر اساس تجربه های فرد است که بر این اساس از نظر معرفت شناسی اسلامی تفاوت دارد. در این راستا، معرفت شناسی اسلامی شناخت حقیقی را علم و یقین مطابق با واقع می داند و واقعیت را خارج از ذهن حقیقی قلمداد می کنند و هدف آموزش، انتقال ساختار این واقعیت به ذهن شاگرد است.

کلید واژگان: معرفت شناسی اسلامی، سازنده گرایان، یادگیری، شناخت، تعلیم و تربیت